

Kaatuneitten muistopäivän juhla

Karjasillan kirkko

17.5.2026 klo 17

**KARJASILLAN
SEURAKUNTA**
SUOMEN EV. LUT. KIRKKO

oulunseurakunnat.fi

OHJELMA

Suvivirsi (virsi 571:1-4)

Tervetuloa

Kirkkoherra Jaakko Tuisku

Poikakuoro Laulupojat

johtaa Eeva Maija Sorvari

Soittajapaimen

säv. suomalainen kansanlaulu,
san. säkeistöt 2–4 Maija Konttinen

Kuin puolukka punainen –

Lasten laulu Suomelle

säv. ja san. Marja Timlin

Nälkämaan laulu

säv. Oskar Merikanto, san. Ilmari
Kianto (runoa muokannut Huugo Linna)

Veteraanin iltahuuto

san. ja säv. Kalervo Hämäläinen

Juhlapuhe

Kaupungin hallituksen puheenjohtaja
Jarmo Husso

Runolausuntaa

Siiri Rautio

Sodan haavat

Muamon Malittu

Karjalaisia lauluja

Kuoro, lauluryhmä Käköset

Karjalaisen kansan mess

Karjalan kunnilla kellot ne kaikuu

Sunnuntaiaamuna

säv. ja san. Tapani Nuutinen

Miepä laulan, miepä soitan

säv. ja san. Oili Peltomäki

Minun ku”lä

karjalainen kansan sävel

Ystäväni muistathan;

säv. ja san. Timo Mäenpää,
kuorolle sov. H. T. Korhonen

Tilaisuuden siunaus

Rovasti Osmo Kuronen, Ortodoksinen
seurakunta

Sotaorpojen virsi

Yleisö

Kahvitarjoilu

Karjasillan seurakunta

SUVIVIRSI

1. Jo joutui armas aika
ja suvi suloinen.
Kauniisti joka paikkaa
koristaa kukkanen.
Nyt siunaustaan suopi
taas lämpö auringon,
se luonnon uudeks luopi,
sen kutsuu elohon.
2. Taas niityt vihannoivat
ja laiho laaksossa.
Puut metsän huminoivat
taas lehtiverhossa.
Se meille muistuttaapi
hyvyyttä, Jumala,
ihmeitä julistaapi
se vuosi vuodelta.
3. Taas linnut laulujansa
visertää kauniisti.
Myös eikö Herran kansa
Luojaansa kiittäisi!
Mun sieluni, sä liitä
myös äänes kuorohon
ja armon Herraa kiitä,
kun laupias hän on.
4. Oi Jeesus Kristus jalo
ja kirkas paistemme,
sä sydäntemme valo,
ain asu luonamme.
Sun rakkautes liekki
sytytä rintaamme,
luo meihin uusi mieli,
pois poista murheemme.

Mahd. Israel Kolmodin 1694. Suom. 1700. Virsikirjaan 1701.

Uud. Alfred Brynolf Roos 1867, komitea 1937. | Sävelmä: Ruotsissa 1697.

SOTAORPOJEN VIRSI

Säv. virsi 378: *Kaitse, Jeesus...*

Ruotsissa 1697

1. Jee-sus, si - nä tun - net tiem-me, muis-tat kaik-ki
Lap-suu-tem-me kirk-kaat päi-vät, mur-heet, huo-len-

vai-heem-me. So - dan hal - ki mei-dät kan-noit,
ai - heem-me.

tur-van van-huu - des - sa an - noit. Sil - ti ki - pu

sa - na - ton vie - lä sy - dä - mes - sä on.

- Sodan muisto kaikkein raskain sydäntemme pohjaan jää.
Menetystä suunnatonta
kuinka voisi ymmärtää?
Maksaa saimme kalliin hinnan,
murhe täytti lapsen rinnan.
Rakas hautaan laskettiin.
Tuska oli suuri niin.
- Jeesus, olet heikon turva,
olet orvon ystävä.
Murheessamme suurimmassa
kuljet aivan vierellä.
Jeesus muista särkyneitä,
rakkaudella heidät peitä.
Itse saavuit luoksemme,
murrui meidän vuoksemme.
- Taivaan Isä, meitä kannoit
halki lapsuusvuosien.
Perheillemme voimaa annoit
lohduttaen, rohkaisten.
Kannoit vanhuuteemme asti.
Siksi aivan luottavasti
jäämme käsiin Jeesuksen
armostasi kiittäen.
- Jeesus, olet auttajamme,
lohduttaja ainoa.
Sinä kaiken tuskan tunnet,
kannat vuotten painoa.
Syliin nostat kaikki lapset,
pienimmät ja harmaahapset.
Kerran vielä taivaassa
rakkaat saamme kohdata.

Sanat: *Anna-Mari Kaskinen*